

Arrest

nr. 237 653 van 30 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KIWAKANA
Tervurenlaan 116/6
1150 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 10 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 februari 2020 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. KIWAKANA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Op 13 maart 2017 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ).

U verklaarde over de Guineese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 11 mei 1982 in Conakry. U was in Guinee lid en militant van de oppositiepartij UFDG en u verklaarde dat u op 28 september 2009 opgepakt werd na een politieke manifestatie waarna u 1 dag in de gevangenis moest doorbrengen. Op 25 april 2013 werd u opgepakt tijdens een manifestatie naar aanleiding van de verkiezing. U bracht 3 dagen door in de gevangenis waarna u, na een tussenkomst van de UFDG, vrijkwam. Op 21 februari 2017 was u samen met een vriend op weg naar de wijk Kwoza. De taxi waarin jullie zaten kwam terecht in een manifestatie van leerkrachten en studenten. U kwam samen met de manifestanten vast te zitten toen de politie tussenkwam en u werd opgepakt en meegenomen naar de gevangenis van de gendarmerie in Hamdallaye. Bij uw aankomst werd u door een gendarme beschuldigd van deelname aan manifestaties en zei hij tegen u dat ze u al langer zochten. U werd er mishandeld en moest de nacht doorbrengen in een cel. De volgende dag werd u uit uw cel gehaald en zag u uw schoonmoeder in de gevangenis. U moest daarna terug naar uw cel terwijl uw schoonmoeder u ging proberen vrij te krijgen uit de gevangenis. Op 24 februari 2017 werd u vrijgelaten nadat uw schoonmoeder 3 miljoen Guineese frank had betaald voor uw vrijlating. Op 27 februari 2017 vertrok u met het vliegtuig vanuit Guinee naar Marokko waar u het vliegtuig nam naar een voor u onbekend land. U reisde daarna verder naar België waar u aankwam op 1 maart 2017 en er internationale bescherming verzocht op 13 maart 2017. Ter staving van uw eerste verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten voor: Een getuigenis (acte de témoignage) van het UFDG d.d. 03/10/2017 ondertekend door Mr. B. S. C., een attest van het UFDG d.d. 16/05/2015 ondertekend door Mr. Baba S. C., een attest van het UFDG d.d. 18/10/2017 ondertekend door M. B. S., een getuigenis van het UFDG d.d. 14/11/2017 ondertekend door B.Y., een getuigenis van het UFDG d.d. 19/03/2018 ondertekend door B.Y., een satisfecit van het UFDG, lidkaarten van het UFDG van 2018, 2017, 2017-2018 en 2008, een steunkaart van het UFDG, uw identiteitskaart, een kopie van een oproepingsbrief van de nationale politie van Guinée, een kopie van een oproepingsbrief van de mobiele gendarmerie van Guinée d.d. 26/2/2018 en een oproepingsbrief van de mobiele gendarmerie van Guinée d.d.05/03/2018.

Op 31 mei 2018 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw voorgehouden politiek activisme bij de partij UFDG en de problemen die u hierdoor zou gekend hebben met de autoriteiten in Guinée. U besloot beroep aan te tekenen tegen deze beslissing. Op 15 januari 2019 werd de vluchtelingstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u eveneens geweigerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest nr. 215 185. De RvV volgde daarbij de analyse en conclusies van het CGVS. U tekende geen hoger beroep aan tegen deze uitspraak.

Op 31 oktober 2019 diende u in België een tweede verzoek om internationale bescherming in. U keerde niet terug naar uw land van herkomst. In dit tweede verzoek houdt u vast aan de motieven uit uw eerste verzoek, namelijk dat u Guinee diende te verlaten omdat u politieke problemen heeft gekend. U verklaart dat de autoriteiten in Guinee nog steeds naar u op zoek zouden zijn. U verklaarde in België actief te zijn binnen UFDG en tevens lid te zijn geworden van de Association Belgo-Basse Guinée (ABBG) en dat de autoriteiten in Guinee niet op de hoogte zijn van uw politieke activiteiten in België.

Ter ondersteuning van uw volgend verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten voor: twee oproepingsbrieven (kopie), een verklaring van uw ex-vrouw en een kopie van haar identiteitskaart, een getuigenis ondertekend door Mr. C. samen met zijn badge en identiteitskaart (kopie), een attest en een badge van het ABBG (Association Belgo-Basse Guinée).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de

kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de oorzaak van uw problemen en de problemen zelf. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de RvV bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. U brengt immers geen elementen aan die de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw vluchtmotieven kunnen herstellen. Uit de twee convocaties die u aanbrengt kan op geen enkele manier worden afgeleid wat de omstandigheden zijn waarin deze werden opgesteld en afgeleverd. Er blijkt immers enkel uit dat u wordt gevraagd zich aan te bieden bij de gendarmerie zonder dat er in wordt aangegeven in welke hoedanigheid en in het kader van welke zaak u wordt opgeroepen. Er kan dan u niet worden gesteld dat deze convocaties zouden aantonen dat u in Guinee politiek actief zou zijn geweest en er om die reden zou zijn vervolgd of het risico zou lopen er om die reden te worden vervolgd. Wat betreft de getuigenis (témoignage) van het UFDG d.d. 13 december 2019 ondertekend door Mr. Y. C. en de getuigenis van uw ex-vrouw d.d. 4 januari 2020 moet worden gesteld dat deze een gesolliciteerd en subjectief karakter vertonen aangezien ze werden opgesteld ter behoeve van u in het kader van verzoek om internationale bescherming. Ze ontberen dan ook objectieve bewijswaarde. De kopie van de identiteitskaart van uw ex-echtgenote en de badge en identiteitskaart van Y. C. houden enkel verband met de identiteit en functie van de betreffende personen. Ze staan in geen enkel verband met uw beweringen inzake uw vluchtmotieven zodat ze de geloofwaardigheid ervan niet herstellen. Hetzelfde kan worden gesteld inzake de documenten van de ABBG. Bovendien moet met betrekking tot deze stukken worden gesteld dat het kopieën betreft welke geen enkele waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat corruptie en documentenfraude vaak voorkomen in Guinee. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Er kan dan ook worden geconcludeerd dat u de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw politieke activiteiten in Guinee en de problemen die u er als gevolg daarvan zou hebben gekend, niet herstelt en dat er bijgevolg ook in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming op basis van deze verklaringen niet kan worden geconcludeerd tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U haalt verder aan dat u in België actief bent UFDG en tevens lid te zijn geworden van de Association Belgo- Basse Guinée (ABBG). U geeft wat dit betreft echter toe dat de autoriteiten in Guinee niet op de hoogte zijn van deze activiteiten (Verklaring Volgend Verzoek, d.d. 6 januari 2020, vraag 16). Er kan dan ook niet worden gesteld dat u omwille van deze activiteiten het risico zou lopen in uw land van herkomst door deze autoriteiten te worden vervolgd. Evenmin kan worden ingezien hoe deze activiteiten tot een reëel risico op ernstige schade zouden leiden. De vaststelling dat u stukken voorlegt met betrekking tot deze activiteiten (een badge en een attest van de ABBG) wijzigt hier logischerwijze niets aan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enig middel worden navolgende schendingen ingeroepen:

“Schending van artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (verder: Vreemdelingenwet)

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker werkt het middel uit als volgt:

“De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij heeft tengevolge een beslissing genomen dewelke de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekende partij weigert en heft zijn tweede verzoek niet ontvankelijk verkaart.

Verwerende partij hechtte geen geloof aan de oorzaak van de problemen noch aan de problemen zelf.

Nochtans moet men vaststellen dat verzoeker reeds jaren politiek actief is.

Dat verzoekende partij tijdens zijn vorige asielaanvraag talrijke stukken heeft neergelegd dewelke zijn banden met de partij UFDG aantonen.

Bij zijn huidige asielaanvraag legde verzoekende partij twee convocaties bij de gendarmerie neer en een getuigenis van het UFDG dd 13/12/2019 evenals een getuigenis van zijn ex-vrouw dd 4/01/2020 en een attest en en badge van de ABBG (Association Belgo Basse guinée.)

Dat de politieke activiteiten van verzoeker niet in twijfel kunnen worden getrokken.

Dat gezien deze activiteiten, het dus niet onwaarschijnlijk is dat verzoeker in Guinee vervolgd werd omwille van deze politieke activiteiten.

Er dient te worden vastgesteld dat verwerende partij in de bestreden beslissing het “nieuw” karakter van de aangebrachte elementen niet heeft onderzocht.

Veel andere mogelijkheden heeft verzoekende partij niet om aan te tonen dat hij weldegelijk omwille van zijn politieke activiteiten en de problemen is geraakt en dat hij nog steeds gezocht wordt.

Het gaat ook niet om - zonder verzoekende partij te horen - te besluiten dat er geen waarde kan gehecht worden aan deze documenten.”

Beoordeling

2.2.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning

als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.2. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de

Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

2.2.3. Verzoeker voert aan dat hij reeds jaren politiek actief is. In het verzoekschrift verwijst hij naar (i) twee convocaties bij de gendarmerie; (ii) een getuigenis van het UFDG van 13 december 2019; (iii) een getuigenis van zijn ex-vrouw van 4 januari 2020 en (iv) een attest en badge van ABBG.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar de voormelde documenten kan niet aangenomen worden als een concrete betwisting van de motiveringen die stellen aangaande:

- de twee convocaties: op geen enkele manier kan worden afgeleid wat de omstandigheden zijn waarin deze convocaties werden opgesteld en afgeleverd; er blijkt immers enkel dat verzoeker wordt gevraagd zich aan te bieden bij de gendarmerie zonder dat wordt aangegeven in welke hoedanigheid en in het kader van welke zaak, zodat deze convocaties niet kunnen aantonen dat verzoeker in Guinee politiek actief zou zijn geweest en er om die reden zou zijn vervolgd of het risico zou lopen er om die reden te worden vervolgd;
- de getuigenis (*témoignage*) van het UFDG van 13 december 2019 en de getuigenis van verzoekers ex-vrouw van 4 januari 2020: deze documenten vertonen een gesolliciteerd en subjectief karakter aangezien ze werden opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van een verzoek om internationale bescherming waardoor ze dan ook objectieve bewijswaarde ontberen;
- de kopie van de identiteitskaart van verzoekers ex-echtgenote en de badge en identiteitskaart van Y. C.: deze documenten houden enkel verband met de identiteit en functie van deze personen en hebben geen verband met verzoekers beweringen inzake zijn vluchtmotieven;
- de documenten van de ABBG: deze hebben geen link met verzoekers aangevoerde vluchtmotieven en het zijn kopieën welke geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend; tevens blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat corruptie en documentenfraude vaak voorkomen in Guinee waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is en niet volstaan om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen;

- verzoekers activiteiten in België voor UFDG en lidmaatschap van de Association Belgo- Basse Guinée (ABBG): verzoeker verklaart dat de autoriteiten in Guinee niet op de hoogte zijn van deze activiteiten (Verklaring Volgend Verzoek, van 6 januari 2020, vraag 16) zodat niet kan worden aangenomen dat verzoeker omwille van deze activiteiten het risico zou lopen door de autoriteiten te worden vervolgd of tot een reëel risico op ernstige schade zouden leiden; de stukken die verzoeker dienaangaande voorlegt (een badge en een attest van de ABBG) doen hieraan geen afbreuk.

Het louter herhalen van zijn verklaringen en de verwijzing naar de voormelde stukken kan niet aangenomen worden als nuttige weerlegging van de motivering inzake deze bijgebrachte documenten. Aangezien de motiveringen niet ontkracht worden, blijven ze onverminderd overeind.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.2.4. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS